

фигури и др. Тия знаци сж първитѣ опити за писмо (букви). Тѣ се усъвършенствували постепенно, докато стигнатъ до днешното писмо, съ което си служи човѣчеството и което станало основа на книгопечатането.

Следи отъ най-старо писмо сж оставили нѣкогашнитѣ северо-американски индианци. За „писане“ тѣ си служели съ плетеници отъ разноцвѣтни морски черупки. Изглаждали, пробивали и нанизвали на връви по нѣколко черупки въ редица и образували нѣщо като четирежгълна продълговата плетка. Въ тая плетка мислитѣ се изразявали въ нареждането на черупкитѣ и тѣхния цвѣтъ. Напримѣръ: тъмнитѣ, чернитѣ и лилявитѣ черупки означавали страхъ, заплашване, мъррене; бѣлитѣ черупки — дружба, приятелство, миръ; червенитѣ — война. Ако единъ черенъ поясъ бжде украсенъ съ червенъ цвѣтъ и се прати на друго племе съ тютюнъ, това означавало, че се иска съюзъ за война противъ друго племе. Бѣлиятъ поясъ означавалъ миръ, и т. н.

Писмото на сев. амер. индианци.

Съ приготвянето на тия пояси се занимавали женитѣ; тѣ се пазѣли въ особни кожени кесии. Два пѣти презъ годината се събирали старци и младежи, разглеждали пояситѣ и си пояснявали тѣхното значение, за да го не забравятъ.

Перуанското племе си служило съ вжзли. На една дебела връвъ се свързватъ различни конци. На концитѣ се правятъ различни вжзли и плетки. Къмъ концитѣ често прикрепяли разни други конци